

РЕШЕНИЕ

№ 7412

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 08.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **8101** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Ч. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Г., против Решение № 23-ОК/30.07.2021 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което не е допусната последваща молба за закрила вх. № КП-1182/13.07.2021 г., подадена от чужденеца, до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и връщане на преписката за ново разглеждане, поради издаването му в противоречие с материалния закон. Сочи се, че с последващата молба е представено становище от психолог, от 01 юли 2021 г., със заключение, че жалбоподателят е представител на уязвима група, търсещ закрила заради сексуалната си ориентация, което представлява новонастъпило обстоятелство от съществено значение за личното положение на чужденеца, поради което молбата му е следвало да бъде допусната за разглеждане по същество. Жалбоподателят е представил и актуална справка към 2021 г. за обстановката в страната по произход – Г., съдържаща обстоятелства, относими към неговия индивидуален случай, а именно положението на ЛГБТИ лицата в Г.. Твърди се, че административният орган не е обсъдил новопредставените документи, с което е нарушил нормата на чл.75, ал.2 от ЗУБ. Подробни аргументи са изложени в представени по делото писмени бележки, които съдържат и искане за присъждане на разноски.

Ответникът - интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, чрез процесуалния си представител юрк. П., счита жалбата за неоснователна. Твърди, че изложените в повторната молба за международна закрила обстоятелства са били обсъдени в предходното производство. Подчертава, че в предходното производство жалбоподателят е изложил твърдения, че бил набеден за различна сексуална ориентация, а в последващата молба твърденията му били в съвсем различен смисъл, а именно, че е с различна сексуална ориентация. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Предходното административно производство е започнало по молба за закрила вх. № 3750, подадена на 20.12.2016 г. по описа на ДАБ-МС. С Решение № 16234/05.09.2017 г., издадено от председателя на ДАБ-МС, на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. С Решение № 7818/18.12.2017 г., постановено по адм. дело № 11517/2017 г. по описа на АССГ, жалбата на чужденеца срещу решението на председателя на ДАБ е отхвърлена. С Решение № 14826/03.12.2018 г., постановено по адм. дело № 2324/2018 г. по описа на Върховния административен съд, решението на АССГ е оставено в сила решението.

Началото на процесното административно производство е поставено с молба за предоставяне на международна закрила рег. № КП-1182/13.07.2021 г. на ДАБ-МС, подадена от Ч. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Г., която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Чужденецът е обосновал търсената закрила с наличието на нови обстоятелства, като е посочил, че принадлежи към уязвима група в страната си по произход, поради сексуалната си ориентация.

Към последващата молба са приложени: становище от психолог, изготвено на 01.07.2021 г., със заключение, че лицето е представител на уязвима група сред търсещите закрила; справка за Г., относно положението на ЛГБТИ лицата, изготвена от Ф. за достъп до права – ФАР, 23.04.2021 г.; статии от Х. райтс уотч и А. И., съдържащи данни за статута на ЛГБТИ лицата в Г., както и три препоръки от различни лица, съдържащи информация за личностните качества на жалбоподателя.

Със съобщение с рег. № УП 19466/02.08.2021 г. Ч. А. А. е уведомен, че интервюиращият орган при ДАБ – МС не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

С оспореното в настоящото производство Решение № 23-ОК/30.07.2021 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ, молба рег. № КП-1182/13.07.2021 г., подадена от Ч. А. А., не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Административният орган е изложил мотиви, че подадената последваща молба не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила, тъй като в предходното производство чуждият гражданин е мотивирал искането си за закрила с проблеми със съседите, заради това, че е общувал в общество на хомосексуалисти. С процесната молба, лицето се позовава на нови обстоятелства и доказателства от съществено значение за линото му положение в страната му по произход Г., а именно – твърди, че изпитва основателен страх от преследване, поради различната си сексуална ориентация. В тази връзка представя становище от психолог от дата 01.07.2021 г., актуална справка за Г., включваща данни за положението на ЛГБТИ лицата в страната, статии от Х. райтс

уотч и А. И., съдържащи данни за статута на ЛГБТИ лицата в Г., както и препоръки от различни лица, съдържащи данни за личностните качества на жалбоподателя. В мотивите на решението си, интервюиращият орган при ДАБ-МС приема, че описаните в процесната молба обстоятелства вече са били подробно анализирани в предходното производство и като такива са преклудирани. Същите обстоятелства вече са били обсъдени и от съдебните инстанции, но въпреки това първоначалната му молба е оставена без уважение. Посочва се, че становището от психолог не е било представено в предходното производство по ЗУБ, нито в съдебната фаза, поради което следва да се приеме като ново обстоятелство, но въпреки това, не може да се приеме като съществено относно личното положение на чужденеца, доколкото описаните в становището обстоятелства вече са били разгледани от съдебните инстанции, осъществили контрол върху издадения в предходното производство административен акт.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна и в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ. Разгледана по същество е основателна.

Решение № 23-ОК/30.07.2021 г. е издадено от компетентен орган – А. В., младши експерт в РПЦ – С., определен за интервюиращ орган на ДАБ със заповед № РД05-781/09.12.2020 г. /л.13/ на председателя на ДАБ. Актът е издаден при спазване на процедурата и срока, регламентирани в чл. 76а и чл. 76б ЗУБ.

Съобразно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Следователно, в производството по чл. 76б ЗУБ подлежи на преценка наличието на нови обстоятелства, както и дали чужденецът се позовава на някакви нови факти, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като тези обстоятелства несъмнено следва да са свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

В случая не се спори, че подадената от жалбоподателя молба за предоставяне на международна закрила рег. № КП-1182/13.07.2021 г. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Оспорен е изводът на ответния орган, че представените от чужденеца писмени доказателства не установяват наличието на никакви нови обстоятелства от значение за личното му положение и страната по произход.

Представеното от кандидата за международна закрила становище от психолога М. Д. съдържа данни за развит кумулативен стрес вследствие на упражняването спрямо жалбоподателя насилие в страната по произход заради сексуалната му ориентация.

Той страда от дългосрочни последици от кумулативен стрес, развива тревожни симптоми и панически атаки. В заключение, специалистът изразява мнение, че Ч. А. е представител на уязвима група сред търсещите закрила. Становището не е било предмет на обсъждане по същество в предходното административно производство, което правилно е отбелязал и интервюиращият орган в мотивите на решението си. Неправилно е приел обаче, че данните в са в противоречие спрямо твърденията на жалбоподателя, относно личното му положение в предходното производство.

От приетите по делото доказателства не се потвърждава твърдението на ответника, че в предходното административно производство Ч. А. е заявил, че не е с различна сексуална ориентация. В протокола от проведеното с него интервю по време на процедурата по разглеждане на първата му молба за закрила, жалбоподателят заявява, че е бил част от обществото на хомосексуалисти, което му създавало неудобства, тъй като е бил унижаван и подиграван, което се отразявало на социалния му живот и създавало проблеми в работата му. Именно поради това е взел решение да прекрати контактите си с това общество, с групата от хомосексуалисти, с които е общувал преди това активно. Заявил, че като травмиращ момент за него се явява убийството на „неговия партньор Е. А.“. В интервюто също така е споделил, че е бил обект и на физически тормоз четири пъти, както и че конкретното му искане към Република България е да получи закрила. От изложеното е видно, че още по време на първото интервю, пред интервюиращият орган са били налични данни за сексуалната му ориентация.

За случаите на търсена закрила от хомосексуални лица, Съдът на Европейския съюз (СЕС) посочва спецификата на тези молби за закрила, с оглед трудността за ангажиране на доказателства, още по-малко на писмени такива, каквито са единствените релевантни в производството по чл.76а и сл. от ЗУБ доказателства. В тази връзка в решение от 02.12.2014 г. по обединени дела С-148/13, С-149/13 и С-150/13 СЕС посочва, че макар търсещото убежище лице да трябва да посочи тази ориентация, която е част от личния му живот, молбите за предоставяне на статут на бежанец, мотивирани с опасение от преследване поради тази ориентация, също като молбите, в които се посочват други мотиви за преследване, могат да бъдат оценявани в съответствие с член 4 от същата директива. В това отношение следва да се отбележи, че в съответствие с член 4, параграф 3, буква в) от Директива 2004/83 тази оценка следва да бъде извършена на лично основание и да се вземе под внимание личният статут и личното положение на търсещото убежище лице, включително и такива фактори като неговото минало, неговия пол и неговата възраст, за да може да се определи дали актовете, на които то е било или рискува да бъде изложено, биха могли да бъдат считани за преследване или за тежко посегателство. Освен това, както е напомнено в точка 51 от същото решение, при извършване на проверките от компетентните органи, съгласно член 4 от посочената директива, когато определени аспекти на изявленията на лицето, търсещо убежище, не са подкрепят от писмени или други доказателства, тези аспекти не изискват потвърждение, стига да са изпълнени кумулативните условия по член 4, параграф 5, букви а)–д) от същата директива.

С процесната молба, жалбоподателят е представил експертно мнение, съдържащо данни за неговата сексуална ориентация, което интервюиращият орган е следвало да съобрази като ново обстоятелство от значение за личното положение на чужденеца. Експертната оценка на психолог несъмнено се явява ново обстоятелство от значение за лицето, тъй като по време на интервюто и в съдебната фаза на

предходното производство по получаване на закрила, чужденецът не е разполагал с писмени доказателства за твърденията си.

На следващо място следва да се посочи, че мотивите на административния орган, съгласно които ситуацията в Г. не е променена, са необосновани, тъй като липсва обсъждане на актуалната ситуация в страната по произход, а бланкетно е посочено, че проблемите с правата на ЛГБТИ лица няма съществена промяна от разглеждането им в преходното производство. Този извод е формиран при липса на анализ на всички относими към положението на лицето факти и обстоятелства. В тази насока е и нормата на чл. 33, § 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС, която като критерий за недопустимост на молбата за закрила регламентира и проверката, дали са появили нови елементи или факти, свързани с предварителното разглеждане на това, дали този кандидат отговаря или не на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Следователно органът следва да извърши проверка за наличието на нови обстоятелства не само въз основа на твърденията и документите, представени от кандидата, но и служебно, нещо което в случая не е сторено и ситуацията в страната на произход към датата на подаване на молбата е останала неустановена и необсъдена.

По гореизложените съображения оспореното решение подлежи на отмяна, поради противоречието му с материалния закон, а преписката следва да бъде изпратена на председателя на ДАБ за разглеждане на последващата молба в общо производство по реда на ЗУБ. При разглеждането ѝ, административният орган следва да обсъди приложеното становище от психолог Мимиоза Д., от 01.07.2021 г., и да прецени, дали търсецият закрила попада в уязвима група от лица търсещи международна закрила, въз основа на което да формира дължимите правни изводи относно нейната основателност.

С оглед изхода на делото, искането на адв. И. за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ и съдействие е основателно. На основание чл. 38, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата Държавна агенция за бежанците следва да бъде осъдена да заплати на адв. В. И. адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, съгласно чл. 35 от Наредба № 1 от 09 юли 20004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 3 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от Ч. А. А., гражданин на Г., Решение № 23-ОК/30.07.2021 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната последваща молба за закрила рег. № КП-1182/13.07.2021 г. ИЗПРАЩА преписката на председателя на ДАБ за образуване на производство за предоставяне на международна закрила и произнасяне по молба рег. № КП-1182/13.07.2021 г., подадена от Ч. А. А., след изпълнение на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавна агенция за бежанците да заплати на адв. В. Б. И. - процесуален представител на Ч. А. А., сума в размер на 400 лева (четирисотин лева), представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия:

